

Κόρη του Μίνωα ήταν και η Ακάλλη, τόσο όμορφη, ώστε την ερωτεύτηκαν και κοιμήθηκαν μαζί της δυο θεοί: Ο Απόλλωνας στον οποίο γέννησε τον Νάξο κι ο Ερμής στον οποίο έκανε τον Κύδωνα. Υπάρχουν πάμπολλες παραλλαγές που φέρουν την Ακάλλη μητέρα επώνυμων ηρώων, οικιστών πολλών νησιών και πόλεων (όλων με προέλευση τη μινωική Κρήτη). Αλλά υπάρχει και η αρκαδική εκδοχή που αναφέρει ότι ο Κύδωνας, όπως κι ο Γόρτυς κι ο Κατρέας, ήταν παιδιά του Τεγεάτη και βρέθηκαν στην Κρήτη, ιδρυτές και επώνυμοι των πόλεων Κυδωνία (στα Χανιά), Γόρτυνα και Κατρέας.

Όπως και να έχει, ο Κύδωνας απέκτησε κόρη, την Ευλιμένη, που την είχε υποσχεθεί για γυναίκα του ήρωα Άπτερου. Όμως, η Ευλιμένη είχε κρυφό δεσμό με άλλον τοπικό ήρωα, τον Λύκαστο. Ήταν και οι γειτονικές στην Κυδωνία πολιτείες που επαναστάτησαν εναντίον του Κύδωνα. Ο σχετικός χρησμός του είπε ότι θα επιβαλλόταν στις γειτονικές πόλεις μόνο αν θυσίαζε μια παρθένα.

Ο Κύδωνας έβαλε κλήρο, ποια παρθένα θα θυσιαστεί, κι αυτός έλαχε στην κόρη του. Μόνο που η Ευλιμένη δεν ήταν παρθένα. Ο Λύκαστος μαρτύρησε τη σχέση τους, για να τη σώσει. Τα έκανε χειρότερα, καθώς η ντροπιασμένη έπρεπε να πεθάνει. Την θυσίασαν κι ο Κύδωνας ζήτησε ν' ανοίξουν την κοιλιά της να δουν αν στ' αλήθεια ήταν έγκυος. Ήταν. Ο Άπτερος, που περίμενε να την παντρευτεί, ένιωσε προσβλημένος. Έστησε καρτέρι στον αντεραστή του, Λύκαστο, και τον σκότωσε. Μοιραία, έπρεπε να φύγει από το νησί. Πήγε στη Λυκία, χώρα που πρόθυμα φιλοξενούσε εξόριστους από την Κρήτη.

Ο Μίλητος και ο Πανδάρεος

Ο Μίλητος ήταν εγγονός του Μίνωα. Τον θεωρούσαν γιο της Ακάλλης και του Απόλλωνα αλλά υπήρχαν κι άλλοι που πίστευαν ότι ήταν γιος του Ευξάντιου, του γιου εκείνου που ο

Μίνωας απέκτησε με την βασίλισσα της Τζιας, Δεξιθέα. Μια πιο συντηρητική εκδοχή αναφέρει ότι ο Μίλητος ήταν γιος του Αστέριου, θετού πατέρα του Μίνωα και του Σαρπηδόνα. Οι οποίοι Μίνωας και Σαρπηδόνας ανταγωνίζονταν μεταξύ τους για την καρδιά του Μίλητου. Ο ωραίος νεαρός προτίμησε τον Σαρπηδόνα.

Τ' αδέρφια τσακώθηκαν άγρια για την κατοχή του νεαρού, τσακώθηκαν και για την εξουσία. Την εξουσία την πήρε ο Μίνωας. Τον Μίλητο ο Σαρπηδόνας. Νύχτα το έσκασαν οι δυο εραστές από την Κρήτη και βρέθηκαν στην Καρία. Εκεί, ο Μίλητος έκτισε πόλη και της έδωσε το όνομά του. Και παντρεύτηκε. Απέκτησε γιο τον Καύνο, οικιστή κι αυτόν ομώνυμης πόλης, και κόρη την Βυβλίδα.

Είτε ο Καύνος ερωτεύτηκε παράφορα την αδελφή του είτε η Βυβλίδα αγάπησε με πάθος τον Καύνο. Στη δεύτερη περίπτωση, η ερωτευμένη κόρη εξομολογήθηκε στον αδελφό της το ανόσιο πάθος της κι αυτός έφυγε αποτροπιασμένος. Στην πρώτη, έφυγε για να μην αμαρτήσσει. Πήγε στη χώρα των Λελέγων κι έκτισε την πόλη Καύνο (παράλια πόλη της Καρίας). Η Βυβλίδα αυτοκτόνησε.

Ακόμα ένα ήρωας της Κρήτης, ο Πανδάρεος είχε άσχημο τέλος. Έκλεψε από τον ναό του Δία τον χρυσό σκύλο που ο Ήφαιστος είχε φτιάξει κι έκανε τον ανήξερο. Ο Ερμής εντόπισε τον σκύλο και τον ξανάβαλε να φυλάει τον ναό, ενώ ο Δίας πέτρωσε τον Πανδάρεο και σκότωσε τη γυναίκα του.

Τελικά, απ' όλους τους σχετικούς με τον Μίνωα και τους απογόνους του ήρωες και ηρωίδες, ο μόνος που δεν είχε κακό τέλος ή τέλος στην ξενιτιά ήταν ο Κύδωνας. Η Κυδωνία όμως ήταν και η μινωική πόλη που εξακολουθούσε να ανθεί στα ιστορικά χρόνια, τουλάχιστον ως την εποχή της ρωμαϊκής κατάκτησης.

(τελευταία επεξεργασία, 1 Ιουλίου 2021)